

ASOCIAȚIA NOUA DREAPTĂ

București, str. Zmeica nr. 12, sector 4, tel. 0723.553.555, fax. 021.231.63.36 sau 0318162186

Către,

AMBASADA UCRAINEI LA BUCUREȘTI

În atenția

**Excelenței Sale, Domnul Ambasador
MARKIYAN Z. KULYK**

DOMNULE AMBASADOR

Către,

AMBASADA UCRAINEI LA BUCUREȘTI

În atenția

Excelenței Sale, Domnul Ambasador

MARKIYAN Z. KULYK

DOMNULE AMBASADOR

Subscrisa asociația **NOUA DREAPTĂ**, reprezentată legal de președintele Tudor Ionescu, v-am solicitat acordarea unei audiențe în ziua de 28 noiembrie 2008 orele 11, ocazie cu care organizația noastră a ținut să organizeze și o manifestație publică în fața sediului Ambasadei Ucrainei din București, față de încălcarea drepturilor comunității românești din Ucraina.

Cu ocazia organizării acestui miting, vă depunem prezentul

MEMORIU

prin care vă solicităm să înaintați Guvernului D-voastră o notă de protest din partea societății civile din România, față de abuzurile și discriminările la care sunt supuși în prezent cetățenii ucrainieni de etnie română din Ucraina.

Asociația noastră va monitoriza și pe viitor respectarea drepturilor etnicilor români de pe teritoriul statului ucrainean și în situația în care starea acestora nu se va ameliora, iar autoritățile ucrainiene nu vor stopa acțiunea de asimilare forțată a românilor din Ucraina, vom continua cu acțiunile de protest și vom cere Guvernului României să declare rezoluțiunea Tratatului cu Ucraina în mod extraordinar, înainte de termenul stipulat în Tratat, datorită încălcării flagrante a prevederilor acestui Tratat de către partea ucraineană.

Apreciem că o asemenea măsură este dreaptă și se impune cu necesitate, în condițiile în care, deși Ucraina s-a obligat la respectarea drepturilor minorității românești de pe teritoriul său, - atât prin Tratatul încheiat cu România, cât și prin protocoalele interministeriale și convențiile internaționale în materia drepturilor omului și al dreptului minorităților la care Ucraina este parte semnatară - aceasta continuă programul de deznationalizare și de asimilare forțată a populației de etnie română.

Deși ne putem explica atitudinea nationalist-extremistă a politicienilor ucrainieni, dat fiind faptul că însăși existența și întinderea granițelor Ucrainei de astăzi se datorează unui rapt istoric profund injust, prin care fostul Imperiu Sovietic a dorit crearea unui stat artificial tampon la granița sa cu Occidentul, statul ucrainean fiind permanent cu temerea pierderii unor teritorii și populații pe care le detine în componența sa în mod nelegitim, totuși nu putem accepta atitudinea sovină și xenofobă a autorităților ucrainiene, care înțeleg să continue răul produs de predecesorii lor sovietici.

Considerăm că nu aceasta este calea prin care se va salva de la disoluție și dezmembrare statul ucrainean, răspunsul corect la aceastăostenire infamă fiind toleranța și respectarea drepturilor minorităților, iar nu continuarea politicii agresive bolșevice de opresiune, discriminare și asimilare al minorităților.

Să nu uităm că, în raport cu România, care are 90% dintre cetățenii săi etnici români, restul de 10% fiind minorități naționale, Ucraina are doar 72,7% etnici ucrainieni, în timp ce minoritarii, prezenți sub forma a nu mai puțin de 128 de etnii, în număr de circa 14 milioane, constituie 27,3% din populația sa.

După datele recensământului din 1989 din Ucraina, este semnificativ faptul că, dintr-o populație totală de 51,5 milioane de locuitori, 32,8% (17 milioane) din populația țării este rusofonă, iar circa 4,6 milioane de rusofoni sunt etnici ucrainieni.

Conform acestui recensământ, în anul 1989 s-au declarat de etnie română un număr de 459.350 persoane, minoritatea românească fiind a patra etnie ca mărime din Ucraina (după ucrainieni, rusi și evrei).

Acest clasament, ce provine din surse oficiale ucrainiene, demonstrează pe de-o parte dimensiunea înspăimântătoare a raptului istoric la care a fost supusă România, toate acestea în condițiile unui regim totalitar - regimul comunist sovietic - ce a dus o politică agresivă de

deznationalizare, rusificare si chiar ucrainizare, folosind teroarea, deportarea si chiar lichidarea fizică a celor ce se opuneau acestor măsuri.

Din păcate, această politică agresivă o resimțim si astăzi din partea autorităților de la Kiev.

Desi, prin tratatul încheiat cu România, partea ucraineană „condamnă (declarativ) actele injuste ale regimurilor totalitare si de dictatură militară, care în trecut au afectat în mod negativ relatiile dintre poporul român si poporul ucrainean...”, aceasta continuă procesul de deznationalizare al românilor din Ucraina !!!

Esenta tratatului cu Ucraina îl reprezintă trocul pe care aceasta l-a făcut cu Europa, prin care a obtinut - PROVIZORIU - garantarea granitelor sale de vest, ÎN SCHIMBUL GARANTĂRII DREPTURILOR MINORITĂȚII ROMÂNEȘTI DIN UCRAINA !!!

Practic, în 1997, României i s-a fortat mâna să semneze acest tratat profund imoral si injust, pentru a putea asigura stabilitatea necesară dezvoltării spre est a NATO si a Uniunii Europene !

Cum au perceput românii din Ucraina acest tratat, ei, care asteptat ajutorul si salvarea de la patria mamă ? Unii au perceput-o ca pe o trădare, alții ca pe un compromis politic temporar, menit să le amelioreze conditiile de dezvoltare ca minoritate, sub aspect lingvistic, cultural si educational.

Prin art. 13 din Tratat, Ucraina se obliga la ceea ce era normal să respecte deja, si anume „să aplice normele si standardele internationale prin care sunt determinate drepturile persoanelor aparținând minorităților nationale si anume acele norme si standarde ce sunt cuprinse în Conventia Cadru a Consiliului Europei privind protectia minorităților nationale, precum si în: Documentul Reuniunii de la Copenhaga a Conferinței asupra dimensiunii umane a Organizatiei pentru securitate si cooperare în Europa, din iunie 1990, Declaratia Adunării Generale a ONU asupra drepturilor persoanelor aparținând minorităților nationale sau etnice, religioase si lingvistice (Rezolutia nr. 47/135) din 18 decembrie 1992, si Recomandarea nr. 1201 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la Protocolul Aditional la Conventia Europeană a Drepturilor Omului, referitor la drepturile minorităților nationale...”.

Ucraina se mai obliga să respecte principiul egalității si nediscriminării între etnicii români si majoritari (art. 13.3), dreptul la asociere (art. 13.6), acces la mijloace de informare în masă în limba maternă (art. 13.7), interzicerea deportării sau asimilării prin aporturi de populatie majoritară în zonele cu populatie minoritară (art. 13.8), dreptul de petitionare în cazul încălcării drepturilor prevăzute de tratat (art. 13.9), crearea unei comisii mixte interguvernamentale, care să urmărească îndeplinirea angajamentelor mai sus arătate (art. 13.13).

Prin art. 16 din Tratat, părțile se obligau la colaborarea si „informare reciprocă, fără întârziere” asupra dezastrelor, calamităților naturale cu efecte transfrontaliere, cât si pe probleme de mediu si ecologie.

Prin art. 20 din Tratat, se promitea conservarea si restaurarea monumentelor istorice, culturale si a locurilor memoriale românești din Ucraina, si al asigurării accesului la acestea.

Privind retrospectiv, remarcăm că imensa majoritate a prevederilor tratatului au rămas doar simple promisiuni pe hârtie din partea Ucrainei.

Ecologie ? Prin proiectul Canalului Bârstroe, Ucraina amenință cu dispariția flora și fauna Deltei Dunării, motiv pentru care și astăzi România se judecă cu Ucraina la Curtea de la Haga.

Informare reciprocă în caz de calamități ? Să ne amintim numai episodul de anul trecut când, din lipsa informațiilor dinspre partea ucraineană, România a suferit un adevărat dezastru umanitar datorită inundațiilor din Moldova, dezastru ce putea fi în mare măsură preîntâmpinat și evitat, dacă partea ucraineană și-ar fi îndeplinit obligația asumată prin Tratat de a ne informa FĂRĂ ÎNTÂRZIERE asupra pericolului inundațiilor ce veneau dinspre Ucraina !!!

RESPECTAREA GRANITELOR !!? Nu putem uita situația juridică a Insulei Serpilor, predată în mod samavolnic pe un simplu proces verbal, fără nici o valoare juridică, Insulă pe care Ucraina încearcă să și-o însusească prin amplasarea artificială a unei așezări umane care să justifice dreptul Ucrainei asupra acestui petec de pământ și implicit asupra platoului continental al Mării Negre și al zăcămintelor de petrol aferente, fapt ce a dus la un nou litigiu internațional între Ucraina și România.

În ceea ce privește drepturile minorității române din Ucraina, acestea există doar pe hârtie !

Pe fondul procesului de la Haga privind Insula Serpilor și a lucrărilor canalului Bârstroe, autoritățile ucrainiene continuă măsurile agresive de asimilare a numeroasei comunități românești din Ucraina (Transcarpatia, Nordul Bucovinei, Sudul Basarabiei, zona de la est de Bug). Cea mai eficientă metodă a autorităților de la Kiev este eliminarea limbii române din școli. Ba mai mult, prin protocolul interministerial semnat la Kiev se avantajează net partea ucraineană în procesul de stopare a venirii tinerilor români din Ucraina, la studii în România.

Intr-o scrisoare deschisă, „Comunitatea românească din Ucraina”, face apel la Președinția Ucrainei și României pentru stoparea măsurilor discriminatorii care au început a fi aplicate în școlile și clasele românești din Ucraina de la 1 septembrie 2008.

"Prin această încercare școlile noastre cu limba română de predare se transformă în școli mixte. Se întreprind diverse măsuri în direcția lichidării învățământului în limba maternă. Școala românească sau învățământul în limba română din Ucraina și așa trece prin vremuri foarte grele acum: lipsa de manuale, micșorarea orelor și excluderea examenelor obligatorii la limba și literatura română, inexistența în Ucraina a unor instituții pedagogice de învățământ superior cu predare în limba română pentru a pregăti cadre didactice cât și a unui program de studiu și de perfecționare în limba maternă a profesorilor din școlile românești.

De ani de zile se promite deschiderea Universității Multiculturale la Cernăuți și nici în ziua de astăzi nu s-a realizat. Și dacă statul român nu va interveni pentru îmbunătățirea legăturilor istorice cu comunitatea noastră, riscăm să pierdem complet dreptul de a mai studia în limba română - limba strămoșilor noștri." se arată în scrisoarea „Comunității românești din Ucraina".

se arată în scrisoarea „Comunității românești din Ucraina".

În Ucraina se promovează o politică de discriminare a populației romanofone pe motive lingvistice și de asimilare forțată a acesteia. Instituțiile de resort ale statului fac tot posibilul pentru a diminua rolul învățământului în limba română. Ele duc o politică de discriminare a minorității românești/moldovenești, adică de asimilare forțată a neucraienilor. La drept vorbind, împotriva limbii noastre materne a pornit o adevărată ofensivă, dirijată de forțele național-extremiste ucrainene. Limba noastră maternă este eliminată treptat din viața publică, din administrația locală, din justiție, din instituțiile statului ucrainean.

În ultimul timp se fac demersuri din ce în ce mai ample în vederea scoaterii limbii române și din sfera învățământului public. În locul unor măsuri concrete pentru ridicarea nivelului profesional de predare și studiere aprofundată a limbii de stat în cadrul orelor prevăzute pentru limba și literatura ucraineană, de asigurare a școlilor cu cadre didactice bine pregătite în acest domeniu și cu manuale și metodici avansate, autoritățile locale, Ministerul Învățământului și Științei au trecut la lichidarea limbii române din învățământul ucrainean.

Prin diverse ordine ministeriale se urmărește cu perseverență lichidarea rețelei tradiționale de învățământ în limba română. În mod dictatorial este schimbată limba de predare a unor obiecte; se deschid clase ucrainene în cadrul școlilor naționale; școlile cu limba română de predare a obiectelor nu sunt asigurate cu manualele de istorie și geografie a Ucrainei, de ucrainologie ș.a., în limba română, fapte ce nu mai pot fi trecute cu vederea, deoarece prin încălcarea dreptului la instruire în limba maternă, consfintit în Constituția Ucrainei, în Legea cu privire la minoritățile naționale în Ucraina și în principalele angajamente internaționale ale Ucrainei, se atentează la ființa noastră națională.

Totul ce se face în domeniul învățământului are un singur scop: ucrainizarea neucraienilor, deznationalizarea minorităților în ritm stahanovist. Folosirea sferei de folosire a limbii lor materne a reprezentanților minorităților naționale se reduce de la o zi la alta. Astfel, la metodele încercate până nu de mult care țineau de închiderea școlilor naționale fără consultarea voinței părinților copiilor, apar alte metode noi:

- deschiderea claselor ucrainene în școlile naționale cu scopul desființării acestora din interior (Băhrinești, raionul Hliboca, Vancicauți, Boian și liceul nr. 2 din orașul Noua Sulita, raionul Noua Sulita);

- numirea în fruntea școlilor naționale a unor directori care nu cunosc limba maternă a copiilor pe care îi învață (SMN 17, or. Cernăuți);

- predarea forțată a unor obiecte din programul școlar ("Geografia Ucrainei", "Istoria Ucrainei", "Educația fizică", "Educația patriotică", "Ucrainologia") în limba ucraineană, duce la îngustarea sferei de funcționare a limbii materne în școli;

- introducerea cursului integrat "Literatură română-literatură universală", lucru ce nu s-a întâmplat și în școlile ucrainene, în urma căruia s-a redus considerabil volumul de predare a literaturii naționale cu zeci de ore pe săptămână (în școlile ucrainene literatura universală se predă aparte de literatura ucraineană);

- stimularea lipsei de manuale în limba română la diverse obiecte pentru a forța trecerea predării obiectelor ("Istoria Ucrainei", "Geografia Ucrainei", "Ucrainologia", etc) în limba ucraineană;

- editarea de manuale necalitative, de un nivel profesionist, didactic, stiintific redus. In unele manuale, cum este, de exemplu "Eu si Ucraina", sunt omisi romanii ca populatie autohtona in Ucraina, desi ei reprezinta un segment important de populatie, depasind numeric alte etnii care sunt enumerate in manual.

- in cuvantarile sale, cand vorbesc despre nationalitatile conlocuitoare in Ucraina, chiar si presedintele Ucrainei, ii omite pe romani, enumerandu-i doar pe unguri, polonezi, bulgari, rusi, tigani, evrei;

- scrierea documentatiei, orarelor si jurnalelor de clasa, programelor de lucru, protocoalelor etc. agitatiei extrascolare si instructiva, diversele concursuri profesionale se desfasoara in limba ucraineana, reducandu-se si mai mult caracterul de scoala nationala;

- anulara examenelor de absolvire si de admitere la limba romana in institutiile de invatamant superior si la cele medii de specialitate;

- inlocuirea examenului de admitere la limba romana cu cel de limba ucraineana la specialitatea: invatator pentru clasele primare pentru scolile cu limba romana de predare a obiectelor (Colegiul pedagogic al Universitatii Nationale "Iu. Fedkovici" din Cernauti);

- nerespectarea intelegerii tripartite romano-ucraineana-moldovenesti de deschidere la Cernauti a unei Universitati policulturale, unde etnicii romani/moldoveni din Ucraina ar avea posibilitatea de a obtine studii superioare in limba materna;

Dispozitiile si recomandările Ministerului Invatamantului si Stiintei, precum si cele emise de directiile de invatamant ale administratiilor regionale de stat Cernauti si Odesa, au caracter discriminatoriu, vin in contradictie cu prevederile constitutionale, cu drepturile persoanelor apartinand minoritatilor nationale, cu standardele europene in materie de drepturile omului. Se creeaza dificultăți artificiale in chestiunea predarii si insusirii limbii de stat. Sub pretextul nobil al popularizării si insusirii mai bune a limbii ucrainene sunt impuse diverse masuri extrascolare, zile, saptamani, decade, ale limbii ucrainene, astfel diminuandu-se in mod voit importanta limbii materne pentru neucraineni. Mai mult, se vehiculeaza ideea lipsei de perspectiva a invatamantului in limba romana in Ucraina. Cadrele didactice sunt descurajate in permanenta, recomandandu-li-se cu insistenta sa treaca la predarea tuturor obiectelor in limba ucraineana.

Astfel, institutiile statului ucrainean, inclusiv Presedintia tarii, promoveaza o politica de discriminare, de asimilare a minoritatii romanesti/moldovenesti, intreprinde diverse masuri in directia lichidării invatamantului in limba română.

Un ordin al ministrului Învățământului din Ucraina de la 25 mai 2008, prevede că, începând cu 1 septembrie, în scolile minorităților nationale se va trece la studiul obiectelor de bază în limba de stat.

Astfel, in toata aceasta perioada, Ministerul Invatamantului si Stiintei din Ucraina, directiile pentru invatamant ale Administratiilor de stat din regiunile Cernauti, Odesa, Transcarpatia, unde populatia romanofona locuieste compact, au adoptat zeci de directive, ordonante, dispozitii, recomandari, planuri de invatamant, majoritatea dintre care, pe langa scopul nobil de ridicare a prestigiului limbii ucrainene ca limba obligatorie de stat, folosirea ei ca atare in

institutiile statului, au urmarit in permanenta si scopul diminuării importantei invatamantului national pentru minoritari, discreditarea acestuia. Mai mult chiar, in ultimul timp in aceasta activitate paguboasa sunt incluse si unele servicii speciale care n-au nimic comun cu invatamantul, cu activitatea politica.

In urma unei asemenea politici perfide numarul traditional al scolilor cu predarea obiectelor in limba materna a romanilor/moldovenilor din Ucraina a scazut considerabil. In regiunea Cernauti, de exemplu: de la 92 de scoli la 80. In doar cativa ani. Au fost inchise scolile din Valea Cosminului, Corovia, Camenca, raionul Hliboca. Prin deschiderea claselor ucrainene in cadrul lor, o parte din scolile noastre nationale au fost transformate in scoli mixte, romano-ucrainene. Din cele 21 de scoli cu predarea integrala sau partiala in limba romana: care functionau la data proclamarii independentei Ucrainei, in partea basarabeana a regiunii Odesa, 16 erau cu predare in limba romana, doua mixte romano-ruse si trei cu predarea limbii si literaturii romane ca obiecte de studiu. Peste cinci ani, la data adoptarii Constitutiei Ucrainei, din cele 21 de scoli doar 13 mai erau cu predare in limba romana, 4 scoli erau deja scoli mixte si 4 cu studierea limbii si literaturii ca obiect, "*acesta fiind limitat la o singura ora pe saptamana - mai putin decat pentru limbile straine*". Azi in zona sud-basarabeana functioneaza doar 8 scoli cu predare in limba materna, 10 mixte avand si clase romanesti/ moldovenesti si 5 scoli cu studierea limbii materne.

În legislatia în vigoare a Ucrainei, în primul rând în Constitutie, este fixat dreptul reprezentantilor minorităților nationale de a studia în limba maternă (de la învățământul prescolar până la cel universitar). În pofida acestui adevăr, asupra scolilor cu predare în limba română se exercită asemenea încercări cum n-au avut loc niciodată de-a lungul a peste 200 de ani de învățământ în limba maternă! La prima vedere, se pare că „inovatiile” Ministerului Învățământului si stiintei au o motivatie serioasa - obligativitatea sustinerii testelor în limba ucraineană. În realitate, are loc o campanie de destabilizare a colectivelor pedagogice, a comunităților de părinti, scopul final fiind eliminarea limbii române din sfera învățământului, asimilarea fortată a populatiei românești prin învățământ.

Acum, însă, ministrul învățământului si stiintei din Ucraina, a emis Dispozitia nr. 461 din 26 mai 2008 - cu privire la întărirea programului privind îmbunătățirea studierii limbii ucrainene în scolile de cultură generală cu predare în limba minorităților nationale pe anii 2008-2011 si Ordinul nr. 496 din 3 iunie 2008 - cu privire la confirmarea instructiunii privind completarea jurnalelor de clasă pentru clasele V-XI ale institutiilor de învățământ.

De la 1 septembrie 2008, inovatiile Ministerului Ucrainean al Învățământului si stiintei constau în următoarele:

- se măreste numărul de ore la studierea limbii ucrainene pe contul părții variative a planurilor de învățământ, adică pe contul reducerii numărului de ore la alte obiecte în clasele II-IV, respectiv X-XI;

-în clasa a X-a din scolile cu predare în limba română, se introduce studierea Istoriei Ucrainei si Matematicii în limba ucraineană;

-în clasa a V-a, se introduce predarea în două limbi a Istoriei Ucrainei, iar, din anii viitori, si predarea Geografiei, Matematicii, Muncii fizice, Educatiei fizice etc,;

-conform Ordinului nr. 496, înscrierile în jurnalul de clasă se fac în mod obligatoriu în limba ucraineană.

Dar aceste documente încalcă în mod brutal legislația existentă: p.3 art.22 al Constituției Ucrainei, conform căruia „*la adoptarea unor noi legi sau la introducerea unor amendamente la legile existente nu se permite de a îngusta conținutul și volumul drepturilor și libertăților existente*”, art. 10 p.3 al Constituției Ucrainei, precum și art. 7 al Legii Ucrainei cu privire la învățământul mediu, art. 3 p.1, art. 25 p.3 ale Legii Ucrainei cu privire la limbi în RSS Ucraineană”.

O astfel de politică în domeniul învățământului vine în contradicție cu valorile europene și, de fapt, prevede măsuri pentru trecerea în școlile minorităților naționale la predarea obiectelor de bază în limba ucraineană, fapt ce vine în contradicție nu doar cu legislația Ucrainei, ci și cu prevederile Cartelor europene și a Convenției-cadru privind apărarea drepturilor minorităților naționale.

Considerăm că intențiile de schimbare treptată a limbii de predare a obiectelor de bază din română în ucraineană în școlile minorității românești nu are nici un temei legal și contravine prevederilor Tratatului .

Treptat și aproape pe nesimțite, în ciuda tuturor semnalelor de alarmă trase de-a lungul timpului, ce s-au dovedit a fi însă, parcă, mai degrabă niste salve de tun trase pentru niste surzi, învățământul în limba română din comunitățile istorice românești din afara granițelor țării se apropie de colaps, de dispariție!

Comunitatea românească din Ucraina se confruntă cu probleme din ce în ce mai mari în ceea ce privește încălcarea drepturilor pe care le are în domeniul minorităților naționale. Deși în cadrul monitorizării comisiilor mixte care au avut loc în regiunile Cernăuți și Transcarpatia, diplomații ucraineni au promis rezolvarea deficiențelor existente la nivelul comunității românești, situația acestora se înrăutățește pe zi ce trece.

Există la nivelul comunității românești o teamă acută de a vorbi despre încălcarea drepturilor lor de către autorități, deoarece serviciile secrete din Ucraina sunt încă tributare regimului sovietic și uzează de metode „*democratice*” pentru corectarea celor nemulțumiți, inclusiv prin concedierea acestora de la locurile de muncă unde castiga o pâine cinstită.

În realitate, în instituțiile din localitățile cu populație preponderant românească nu este acceptată folosirea limbii române, iar inscripționarea bilingvă a plăcilor cu denumiri de localități și instituții lipsește în totalitate; școlile/clasele cu predare în limba română sunt supuse unui proces de desființare continuu, iar profesorii de limba română nu sunt trimiși la cursuri de perfecționare în țara noastră; bisericile din zona românească nu dispun de sprijin în ceea ce privește dotarea cu cărți religioase în limba română, iar oficierea slujbelor religioase în română este de multe ori cenzurată de către autoritățile ucrainene; asociațiile reprezentative ale românilor din Ucraina nu sunt susținute financiar și logistic; nu există posibilitatea de a participa direct la alegerile din Ucraina și de ocupare a locurilor de muncă în administrația regională și raională și nicio cooperare între cele două țări pentru inițierea de proiecte comune.

CONCLUZIE: În condițiile în care partea ucraineană nu înțelege să își îndeplinească obligațiile asumate prin tratatul încheiat cu România, refuzând orice dialog sau colaborare, ignorând realitățile din teren și nerecunoscând discriminările și abuzurile la care este supusă populația de etnie română din Ucraina, vom solicita autorităților române denunțarea Tratatului încheiat cu Ucraina, militând pentru blocarea pe viitor a oricărui sprijin al Uniunii Europene pentru Ucraina - în condițiile prezentei la putere în această țară a unui guvern și aparat administrativ profund nedemocratic, ce nutrește încă vise de supremație zonală, discriminând populația minoritară, cu precădere populația românească.

În condițiile în care partea ucraineană nu înțelege să își îndeplinească obligațiile asumate prin tratatul încheiat cu România, refuzând orice dialog sau colaborare, ignorând realitățile din teren și nerecunoscând discriminările și abuzurile la care este supusă populația de etnie română din Ucraina, vom solicita autorităților române denunțarea Tratatului încheiat cu Ucraina, militând pentru blocarea pe viitor a oricărui sprijin al Uniunii Europene pentru Ucraina - în condițiile prezentei la putere în această țară a unui guvern și aparat administrativ profund nedemocratic, ce nutrește încă vise de supremație zonală, discriminând populația minoritară, cu precădere populația românească.

Cu aleasă considerație
Pentru Asociația **NOUA DREAPTĂ**
Președinte Tudor Ionescu

28.11.2008